

Egenskab, man i Tider som disse maa ansee for den vigtigste af alle: han manglede den tilbørlige Agtelse for Loven (Hør! Hør! Ja! Ja!); han satte sin egen Mening om, hvad der var rigtigt, over Loven (Ja!), og ikke blot dette, men han paastod endogsaa, at denne hans Mening laae i Loven, uden Hensyn til, at denne med klare Ord udtalte, at det Modsatte laae deri (Hør!). En sliq Minister er altid farlig, men dobbelt farlig i vanskelige Forhold og vakkende Tider. Men den ærede Minister mangler desuden ganske, hvad der dog vel er nødvendigt for en constitutionel Minister, nemlig Respect for de constitutionelle Former og den constitutionelle Forsamling (Ja! Ja!). Dette er saa anerkjendt; at jeg kan spare mig Beviset derfor. Der er saaledes, troer jeg, — og jeg har søgt at begrunde dette paa de ærede Ministres Færd som politiske Personer, — ikke noget Medlem i det nærværende Cabinet, som kan fordre, at man skal sætte den overordentlige Tillid til ham, som det vilde være, at overdrage ham Udførelsen af et saa tvivlsomt og saa farligt Actstykke som den foreliggende Kundgjørelse. — Om de to holfsteenske Grever, der ere Medlemmer af Geheimestatsraadet, men ikke Ministre for Kongeriget Danmark, skal jeg ikke udtale mig. Jeg skal kun bringe i Erindring, at for den meest loyale af dem har Oprøreren Grev Reventlow borget som for sig selv; — og dette skete neppe i Letfindighed. Det var efter at den omhandlede Minister i længere Tid havde været i Spidsen for det slesvig-holfsteens-lauenborgske Cancellie, det var i det Dieblik Grev Reventlow stillede sig i Spidsen for Oprørerne, da der var Tale om at forlange den omhandlede Minister fjernet, i dette Dieblik, ligeoverfor den oprørte Forsamling, sagde han: Jeg borger for Grev Carl Moltkes slesvig-holfsteenske Sindelag som for mit eget;

— og Forsamlingen troede ham. — Det var et vægtigt Bidnesbyrd; — jeg siger ikke, at det ei kan gjendrives; men der maa i alt Fald vægtige Data derimod, der maa Mære til end Roes og Beundring i de tydske Aviser. Jeg troer saaledes, at man heller neppe i Geheimestatsraadet vil finde Personer, som give Garantie for at udføre Kundgjørelsen saaledes, at vi kunne berolige os derved; og vi maae dog, mine Herrer! betænke, hvad det er for et umaadeligt Tillidsvotum, der vil gives de Mænd, som man lader sidde ved Roret med denne Kundgjørelse under de nærværende Forhold, uden at der er Oplysning enten om Fortiden eller om Fremtiden, og det i det Dieblik, Rigsdagen skal slutes, og da der skal stee nye Valg, saa at vi ikke engang have den Garantie, at vi kjende Rigsdagens Sammensætning. Det vilde være et Tillidsvotum, som man kun burde give Nationens meest prøvede og bedste Mand, men som de nærværende Ministre ikke ere berettigede til at fordre, og som vi ikke ere berettigede til at give dem.

Otterstrøm: Jeg har som Deeltager i det foreliggende Forslag vel maattet forudsee, at, naar der var endeel ærede Medlemmer her i Thinget, som billigede det, saa vilde det ogsaa her finde sine Modstandere, hvilket allerede viste sig, da der var Spørgsmaal om Sagens Fremme. Heller ingenlunde har jeg overset Betydningen af dette Skridt, men Nødvendigheden deraf har efter min Betragtning maade været saa overveiende, at man maatte sætte alle andre Hensyn tilside derfor. Jeg veed, at der er ikke saa ærede Medlemmer her i Thinget, der med mig dele den Uro og Betsymring med Hensyn til Fremtiden, som er en Følge af vor politiske Stillng, og jeg har havt Leilighed til at erfare, at en saadan Stemning ogsaa er tilstede udenfor Rigsdagen.